

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XVIII. De duobus alijs remedijs magni momenti, quæ sunt principijs
obstare, & nunquam otiosum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

CAPUT XVIII.

De duobus alis remediis magni momenti, quae sunt principiis obstat, & nunquam otiosum esse.

sciant, qua esca aues maxime delectentur, vt ea insidias & laqueos tendant: eodem modo & aduersarijs nostris Diabolus id ante omnia propositum est, vt indagent, quibus maxime recreemur, & deletemur, ut ipsi dem nobis insidentur & venient. Ideoque videre est, Diabolus Adam muliere tentasse & aggressum, norat enim illum ea multum affici: Similiter & Sampsonem eodem modo impugnauit & superauit, vt ænigma exponeat, i quo fortitudo eius sita erat. Explorat Diabolus vt astutus miles, & circumuit, vt aduertit, quæ debilior sit animæ nostræ pars, quæ passio in unoquoque predominans, & ad quid magis propendeat, vt inde quem inuidat. Ideoque & nobis illa maxime munienda, prouidenda & sepienda sunt contra inimici nostri dolum & stratagema: aduentendo, quæ debilior animæ nostræ pars, queque virtute inanior (quæ illa merito cœfetur, cui naturæ inclinatio, vel paſſio, vel prava consuetudo maxime imperat) illaque maiore cura & sollicitudine defendenda.

Aliud remedium cum præcedente conveniens adferunt Sancti & spiritualis vita Magistri, dicuntque pro generali regula sumendum, tentatione aliqua ingente, statim ad eius contrarium recurrendum, & inde defensionem parandum. Hac enim ratione medici corporis infirmitates curant. *Contraria contraria curantur.* Ægritudini ex frigore orientur calida, ex siccitate vero, humida applicantur, hoc enim modo humores temperantur, & ad debitam proportionem reuocantur. Eodem modo & nobis ægritudinibus & tentationibus animæ medendum. Idque est, quod Pater noster fierat: Ante uertere oportet tentationes, adhibitis earum contrarijs; vt cum quis animaduertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abiectionibus, quæ ad humiliandum illum viles futurae videantur: & sic de alijs prauis animæ propensionibus.

ALIVD bonum & generale remedium hic assignant Sancti, vt nimurum principijs obstemus: hincque ait sanctus Hieronymus: *Dum parvus est hostis, Hieronymus. interface: nequitia elidatur in semine, ne forte crescat, & post id facere nequeas.* Similis est tentatio ignis scintillæ, quæ si semel cœperit, crescit & vrit. *A scintilla una angustur igni.* Ideoque & recte alius dixit:

*Principiis obsta, sero medicina paratur:
Cum malo per longas inualuere moras.*

Rectius id Spiritus sanctus per Prophetam David moneret: *Beatus, qui tenebit, & allidet parvulos tuos ad petram.* Et per Salomonem: *Capite nobis vulpes parvulas, qui demoluntur vineas.* Dum tentationum vulpeculae parvulae sunt, dum incipiunt superbiam, affectiuncularum, amicitiarum, singularitatis cogitationes, tunc illæ tibi frangendæ fortissima illa petra, qui est Christus Seruator noster, eius exemplo & adspicere, ne crescant, & animæ tuae vineam demoliantur. Penes nos non est impedire, ne tentationes veniant, nec prauæ cogitationes; sed beatus ille, qui initio & incipientibus nouit valedicere. Sic locum hunc exponit sanctus Hieronymus: Multum refert principijs occurrere, dum debilis est hostis, *Eustochium.* & parvas habet vires; tunc enim facile illi resistitur; sed post valde difficulter.

Idem similitudine sanctus Chrysostomus declarat: *Si ægrotu nascatur cupidas quid noxiū edendi, et si hanc cupiditatem superat; hic se damno illo, quod noxiū adferre poterat, liberat, & citius conualescit: sed si ut parvæ illi delectationi obsequatur, noxiū illud edit,*

edit, grauior sit ægritudo, & mortem adfert, vel difficulter sanatur. Quod malum vitare potuisset, si quid laboris & operæ posuisset, vt inordinatum illum appetitum cogeret initio, & gulositym noxiū illud edendi refrænaret. Eodem modo si homini cogitatio vel cupiditas videndi quid irrepat, & se hic initio vinctivisum compescendo, & cogitationem statim propulsando, se molesta & laborentarionis liberat, quæ inde erat oriunda, & damno, quod consensu forsitan incurrit. Si vero initio se non vincit & compescit, parua illa negligentia & delectatione, quam videndo vel cogitando cepit, mortem sibi animæ adiucscit; vel saltem magnum laborem & difficultatem resistendi experitur. Sic ut quod initio paruo vel nihilo constitisset, post caro entundum est. Hincque concludit Sanctus, multum referre, vt principijs obstetur.

In vita Patr.

I. p. pag. 913.

In vita Patrum refertur. Diabolus quadam tempore Abbatii Pachomio appariisse in formosę mulieris figura, & increpante illum Sancto, quod tanta malitia ad fallendos homines vteretur; respondit Diabolus: Si titillationibus nostris ingressum aliquem aperitis, statim maiora incendia excitamus, vt vos ad peccatum prouocemus, sin aduertamus principio resisti, & ingressum imaginationibus & cogitationibus à nobis propositis negari, vt fumus euangelicimus.

Vile etiam contra tentationes remedium est, nunquam esse otiosum. Hincque ait Cassianus, Ægyptios Patres id ut primum principium habuisse, & vt antiquam traditionem obseruasse, tanquam a maioribus traditam, quam & discipuli studiose emendabant ut singulare remedium: *Semper se Diabolus occupatum inueniat.*

Idque & Dominus sanctum Antonium docuit, vt vnicum medium, quo in solitudine duraret, dedit, vrque se contra tentationes munirer: quod sanctus Augustinus allegat, & ait, sanctum Auto-

*Aug. ser. 17.
ad fratres in
cromo.*

nium non semper potuisse orationi vacare, quamuis sanctus Antonius esset, & saepius varijs cogitationibus fuisse exagratum, ideoque Deum orasse, dicens: Domine vellem bonus esse, quid faciam? cogitationes non permittunt. Et audiuit vocem sibi dicentem: Antoni, si cupis Deo placere, ora, & dum orare non poteris, manibus labora, & semper aliquid facito: Fac, quod in te est, & non deficit tibi auxilium de Sancto. Alij dicunt, iuuenis forma Angelum illi apparuisse, qui paulisper fodiens, & post genibus flexis, & leuatibus manibus paulisper orabat: quod ad idem tendebat. Oium multarum tentationum & malorum radix & origo est; idcircoque plenum nostra interest, ne Diabolus nos inquam otiosos, sed semper occupatos inueniat.

CAPVT XIX.

De temptationibus, quæ boni specie & praetextu oriuntur, & magnum esse remedium contra omnes tentationes, illas huiusmodico-gnoscet & haberi.

SANCTVS Bouauentura aliud quid commune quidem, sed tamen necessarium in medium adfert: quod secundum sit, Diabolus solere bonos, & qui virtuti & perfectioni student, aggregi specie aliqua & similitudine boni, leque transfigurare in Angelum lucis. Venera non dantur (ait sanctus Hieronymus) Hennini saccaro & re aliqua delectabili, & gustui grata recta, ne sentiantur, & auctor laqueum esca tegit.

Idem & Diabolus facit. In via hac, quæ ambulabam, ab condenserunt laqueum meum. Si enim manifeste malo illos inuaderet, qui virtutem amant, & Deo seruire stendent, fugerent, & nihil cum illis conficeret. Idcircoque ait sanctus Bernardus: *Bonus nunquam nisi boni simulatione detrac-*